OBZOR

Informační časopis OBCE TMAŇ

Ročník XXXIII.	*Prosinec 2021*	Číslo 12/2021 (382)

POŠMOURNÝ PROSINEC, DOBRÉ JE ZNAMENÍ PRO SADY, LUČINY I VŠECHNO OSENÍ…

stará česká pranostika

NA SLOVÍČKO SE STAROSTOU…

Vážení spoluobčané,

když jsem přesně před rokem psal tento úvodník, byl jeho hlavním tématem Covid a všechna opatření a omezení spojená s ním. Všichni jsme tehdy věřili, že je to naposledy, kdy má předvánoční čas takovou nevlídnou podobu a že závěr roku 2021 se již opět ponese v tradičním předvánočním duchu.

Bohužel, ani letošní prosinec se neobejde bez pandemických opatření, ač možná nejsou tak drastická a razantní jako před rokem. Proto ani letošní rozsvícení vánočního stromku o první adventní neděli nemohlo proběhnout zcela podle našich představ a přání. Vánoční strom jsme si sice rozsvítili a při poslechu vánočních koled jsme se u něj i na chvilku mohli zastavit a poklábosit se sousedy, ale to, na co jsme se vždy těšili nejvíce, tedy na vystoupení našich dětí, jsme museli opět o rok odložit.

Nezbývá nám než věřit, že tentokrát to bylo opravdu naposledy, kdy jsme první adventní neděli museli trochu improvizovat a že za rok touto dobou, si již budeme předvánoční čas užívat plnými doušky bez jakýchkoliv omezení.

Přeji vám všem, aby ten následující rok byl pro vás co nejlepší, aby jste ho prožili ve zdraví a v plné síle a užívali si ho v kruhu svých blízkých a těch, které máte rádi.

starosta obce

Z HISTORIE OBCE

Historia magistra vitae

Historie je učitelka života … celá slavná věta zní v originále takto: *Historia est testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis* – a v českém překladu: ***Historie je svědectvím času, světlem pravdy, životem paměti, učitelkou života, zvěstovatelkou dávných dob.*** Podívejme se v roce 2021 na historii Tmaně z tohoto pohledu a připomeňme si každý měsíc nějakou událost ze života Tmaně, Lounína, Slavík či Havlíčkova Mlýna a v jejím odkazu hledejme nápady, myšlenky a poučení pro úspěšné pokračování v díle předcházejících generací, díky jimž je dnes Tmaň dobré místo k bydlení. Tmaň si to určitě zaslouží …

Tmaň na stránkách knih (8)

Tmaň na stránkách knih – je až překvapující v kolika knižních titulech najdeme zmínku o Tmani. Tímto tématem se zabývá VII. díl Tmaňské čítanky nabízející seznam knih s texty věnovaným Tmani, které se podařilo autorovi tohoto přehledu během několika let zjistit. Ke dnešnímu dni to představuje 692 stránek textu s odkazem na více než 120 knižních titulů. Čtenáři OBZORU se budou moci v několika pokračováních seznámit v abecedním pořadí se základními informacemi o některých knižních titulech.

P. Josef Vorel 1801–1874, Ladislav Zvonař.

Ve Zdicích vydal nákladem 100 výtisků Ladislav Zvonař začátkem roku 2006 pod názvem P. Josef Vorel 1801–1874 knížku obsahující reprint článků o faráři P. Josefu Vorlovi, jenž se řadí mezi významné osobnosti Zdic 19. století. Vlastivědný sborník Podbrdska Krajem Horymírovým uveřejnil v roce 1921 u příležitosti 120. výročí Vorlových narozenin dva články zdických rodáků:

- profesor Vladimír Polívka (1893–1938) popisuje nejen Vorlovu kněžskou, vlasteneckou, učitelskou a hudební činnost, ale zaznamenal od pamětníků i pár úsměvných příhod, dokreslujících lidský profil J. Vorla;
- řídící učitel ve výslužbě Dominik Merhaut (1856–1929) napsal stať o P. Vorlovi a zdické škole a popisuje v ní osobnost Vorlovu, jeho povahu a zvyky.

Mnohé údaje z těchto prací byly použity k sepsání dalších článků o P. Josefu Vorlovi, ale na druhé straně zůstává skutečností, že některé části nebyly dosud publikovány od vydání tohoto starého regionálního sborníku. Největší zásluhou Ladislava Zvonaře je skutečnost, že si široká čtenářská veřejnost může po pětaosmdesáti letech konečně přečíst tyto články v původní podobě.

Méně známý je fakt, že se profesor Vladimír Polívka ve svém článku zmiňoval také dvakrát o Tmani:

„Můj milý, kulatý bratříčku!
Chcete-li okusit dobrou jitrničku,
tedy važte zítřejšího dne cestičku
sem do Zdic k našemu obydlíčku.
Přitom dostanete štípanou hubičku,
až Vás bude tvář brnět chviličku
a řeknete: „Vem tě ďas, příteličku,
když ze mne chceš vymačkat dušičku!“

Cesty se nemusíte bát ani trošičku,
můj čeledín vezme večer lucerničku
a dovede Vás k Vašemu stádíčku.
Jenom pak nezbořte postýličku,
ale zticha dejte polštář pod hlavičku
a trubte celou noc polčičku.
Přičiňte se milý kamarádíčku,
přijíti k Vašemu (!) upřímnému Vorlíčku!“

„… Jak žertovně dovedl zváti pány spolubratry na hostiny, svědčí následující list psaný ve verších jednomu ze spolubratří – snad na Tmaň – dne 6. ledna 1847:

V prvních letech svého farářování chtěl Vorel zrušiti první zdickou pouť, připadající na sv. Trojici, protože neměl na hostinu pro pány bratry. I ohlásil, že pouť na sv. Trojici konati nebude. Ale osadníci nedbali a připravili se jako jiná léta, napekli koláčů a pozvali známé. Vorel se zatím těšil, že se mu podaří první pouť zrušiti, neboť nevěděl o přípravách občanů. Ale časně z rána na sv. Trojici zaslechl tři rány z hmoždířů. Nesmírně se ulekl. „Tak si přece vystrojili pouť!“ proletělo mu hlavou. V tom přišel do fary kostelník Mach pro klíče od kostela, aby zvonil ranní klekání. Farář ho přivítal vzrušeně: „Machu! Machu! Ti svéhlavci se přece chystají slaviti pouť! Již stříleli. Neslyšel jste?“ „Slyšel, slyšel,“ odvětil kostelník dobrácky. – „No, to je rámusu. Tak jim uděláme pouť, když ji chtějí mít,“ rozhodl se farář. „Ale vždyť není kostel ani upraven! Domnívali by se, že chci dělat mrzutosti. Budeme s nimi slavit pouť, ale bez hostiny. Až přivezete břízky, dojeďte pro pana faráře na Tmaň, aby pouť byla slavnostnější. Já vskáži pro hudebníky zpěváky a bude to slavné jako jindy,“ mluvil chvatně farář. Mach odešel do kostela, odzvonil a přivezl břízky, jak farář nařídil. Než šel Vorel na ranní, byl kostel pěkně okrášlen zelení. Zatím odjel kostelník na Tmaň a přivezl tamního faráře. Figurálka o pouti dopadla dobře, Vorel byl spokojen a teprv u oběda vykládal tmaňskému faráři, jak ho zdičtí polekali. Nikdy se již nepokusil rušiti první zdickou pouť. …“

Podbrdský (berounský) kraj – vydal Karel Kazda, tiskl Josef Šefl, Beroun – 1922–1927.
Ročník III – sešit 1. – 2.
Z prehistorie Berounska.
MUDr. Jan Axamit: Hradiště na Berounsku.

Hradiště „Na Kotýsi“ změřil a popsal již před lety Břetislav Jelínek. Celkem se tam od těchto dob ničeho nezměnilo.

Hradiště obtékáno je na svém úpatí Suchomastským potokem. Nad tímto zvedají se malebné, příkré stěny a štíty skalní, které výborně chránily hradiště na jižní a západní straně. Severní strana téhož, táhnoucího se nad příkrou a vysokou, od pravěku asi již zalesněnou stráni, byla opevněna terasou z kamene složenou a patrně i dřevěnými palisádami hlínou upevněnými, po kterých tam zbyl dnes mál patrný val. Na východě, kde hradiště úzkou šíjí spojeno bylo se Zlatým koněm, bylo třeba zbudovati dvojí val: zevní je 4-5 m široký a 1,5 m vysoký a 110 m dlouhý, vnitřní svými rozměry odpovídá zevnímu. Oba valy jsou protrženy novější cestou. Jejich pokračováním k jihu je val 130 m dlouhý, nižší nebo oba předešlé, jímž chráněno bylo hradiště nad východní stráni.

Celá plocha hradiště měří podle Jelínka 4,86 hektarů. Svažuje se mírně od severu k jihu. Před 30 lety, když tam Jelínek sbíral střípky, pokryta byla chudými políčky, dnes je pustá, smutná, nezarostlá, kamenitá. Avšak vyhlídka do zeleného, četnými vrchy zalesněnými zvlněného kraje je odtamtud rozkošná. Stará cesta na hrad stoupala zvolna po severní stráni. Dnes po ní zbývá jen polozarostlá lesní pěšina.

Na jižní straně hradiště přístupna je malá sluj, ve které jsme s panem Horejcem z Tetína kopali. Přišli jsme na prastaré ohniště, v němž jsme nalezli několik píchaných cikcakem zdobených střepů z mladší doby kamenné. Patrně již tedy v pradávných dobách, ve třetím tisíciletí před Kristem byly krajiny kolem Suchomastského potoka obydleny. V severozápadním cípu hradiště najdeme přírodní útvar, který je tak malebný, že stojí za to, aby byl potomkům našim zachován. Je to skalní brána přes 4

m vysoká a 6 m široká, kterou vchází se do síně beze stropu, jež je 12 m dlouhá a 10 m široká. Ve stěně této síně proti bráně položené, na její bázi, je balvany zasypaný vstup do sluje, která je prý rozsáhlá a její vchod prý byl zavalen úmyslně proto, že v ní kdysi nějaký student zbloudil za liškou a dlouho nemohl být nalezen. V této sluji prý je ukryt poklad, který střeží černý pes, jemuž sálá z očí oheň. Z ní též vyvádí bába zlatého koně o půlnoci, pase ho venku a jinou slují, zvanou „U zlatého koně“, vodí ho k ránu zase do skály. Na cestě, kterou bába koně vodí, možno prý spatřit do kamene vtisknuté stopy bosých nohou i koňských kopyt.

Tyto pověsti jsou ovšem posledním červánkem zapadlého slunce, které kdysi zářilo našim pohanským předkům v místech, o nichž mluvíme. Kdož by tu nevzpomínal bílého koně Svantovítova, o němž tak jímavě hovoří Beneš Třebízský v „Dagmaře“? je zajímavo, že nedaleko od „Zlatého koně“, v Neumětelích, ukazují hrob Horymírova Šemíka. Skutečný zlatý kůň je prý zakopán v hoře stejného jména, leč nikdo prý ho nikdy nenajde.

Vedlo by nás příliš daleko, kdybychom se měli zmiňovat o všech pověstech, které se upínají k hradišti kotýskému a k jeho nejbližšímu okolí. Jelínek cituje prameny, kde se o nich možno dočíst. Jedna z těchto pověstí, o železné ruce a zlatém vlase, je zapsána v pamětní knize tmaňské školy.

Strategická důležitost ostrožny kotýské byla oceněna již asi v V. století před Kristem. Na plošině hradiště, která byla dlouhou převracena pluhem, podaří se nám často zdvihnout hrudku vypálené mazanice s otiskem prutů. Tyto hrudky svědčí, že tam před věky stály chýše zrobené z kolů pruty propletených, jichž stěny byly uvnitř i zevně omazány hlínou. Chýše asi někdy shořely, proto je mazanice vypálena. Takové chaty naši předkové nestavěli více, když opevnění kotýská zakládali.

Vedle mazanice válejí se na povrchu hradiště střípky hrubé, červené, bez ozdob, a jiné tuhované. Tyto zbytky keramické patří vesměs tzv. mladší kultuře hallstattské. Kolem V. století před Kristem žilo v okolí Zlatého koně dvojí, etnicky se od sebe lišící obyvatelstvo, které stejné kulturní zbytky po sobě zanechalo. Zasahovalo tam obyvatelstvo středních Čech, jehož etnickou příslušnost neodvažujeme si určovat a stýkalo se tam s lidem, který své mrtvé spaloval a stavěl nad nimi honosné mohyly, jaké byly nalezeny zejména u Litně a u Želkovic. Tyto mohyly přičítány jsou v archeologii Keltům.

Který z tohoto dvojího, etnicky, ale ne kulturně od sebe se lišícího lidu usadil se na Kotýsi?

Před lety domníval jsem se, že to byl mohylový lid, který se tam opevnil. Od těch dob však, jak v Podbrdském kraji“ bylo již uvedeno, nalezli jsme několik dokladů o sídlení lidu středočeského v hostinné kotlince pod Hřebeny až k Hostomicům, že své dřívější domněnky jsem odvrhl jako méně pravděpodobné. Spíše náš starý středočeský lid se tehdy utekl na těžko přístupnou skálu, aby se bránil mohylovému lidu, od jihozápadu postupujícímu. Snad volil úmyslně ostroh, který je nejsráznějšími skalními hradbami chráněn proti jihu a západu. Že se tenkráte obyvatelé hradiště „na Kotýsi“ zařídili zcela po domácku, tomu svědčí hallstattský přeslen, který Jelínek před lety tam zdvihl a vyobrazil. Jakými hradbami se tam obtočili, nelze dnes více zjistit, neboť po jich odchodu ostrožna zpustla a byla neobydlena více než tisíc let.

Náspy a terasa kamenná, kterých zbytky možno na Kotýsi ještě dnes uvidět, byly stavěny až někdy v době našich mýtických knížat. Dřevo palisád ovšem zetlelo, zbyla jen hlína a kameny. Rozebrali jsme s p. Horejcem část v terase složených kamenů blíže popsané přirozené brány zvané „Ve vratech“, a nalezli jsme mezi nimi střepy hradištní a železný malý nožík. Zlomky keramické tam vykopané, dlužno přičíst starší kultuře hradištní, XI. století po Kristu již hradiště nepřečkalo. Bylo znovu

opuštěno. Po tisíci let počal je brázdit železný pluh, nad chudými zbytky pradávných kultur, v jeho hroudách uchovanými, zaševelily zlaté klasy, ale zase ne na dlouho.Jeho noc trvá vždy tisíc let.

Jelínek se zmiňuje, že na hřbitově kolem kostela sv. Jiří u Tmaně rozloženého, přichází se při kopání hrobů časem na popel a bronzové věci. Vyptával jsem se hrobníka, ten mi však tvrdil, že nikdy nic podobného nenalezl, že půda hřbitova je tvrdá, skalnatá, popelu že se nedokopal nikde. Také ve Tmani jsem se ve škole i jinde marně poptával po nějakých nálezech předhistorických. Bylo mi řešeno, že vesnice je postavena na místě lesa, který pro hluboké šero, které v něm chodce vítalo, slul Tmaň. Hájek z Libočan a po něm jiní tvrdili, že jméno Tmaň připomíná vraha sv. Lidmily Tumana. Leč zdá se, že vesnice není tak stará, připomíná se poprvé, tuším, až ve XIV. století. Také na poloze, která sluje „ve Vestcích“, jsem žádných starých zbytků kulturních nenašel.

Posvátná místa království Českého, Dr. Antonín Podlaha. Dějiny a popsání chrámů, kaplí, posvátných soch, klášterů i jiných pomníků katolické víry a náboženství v království Českém. Řada první: Arcidiecése Pražská. Díl II. Vikariáty: Berounský, Bystřický a Plzeňský. V Praze 1908. Nákladem Dědictví sv. Jana Nepomuckého. (Text je krácen.)

Ve Tmani byl farní kostel ve 14. století. Právo podací spolu s dílem vsi náleželo sakristanu kostela sv. Víta v Praze. Z farářů působivších zde až do válek husitských jsou známi tito: Všeslav 1360 i Svach z Chodžova od r. 1360, Pasek 1372-1380, jáhen Jan z Oltic od 1380, Oldřich, kanovník Karlštejnský 1397-1405, Mikuláš, prve děkan Karlštejnský, směnou s předešlým, od 1405, Jan 1407-1410, Vavřinec, prve farář v Ústí nad Labem, směnou s předešlým 1410—18, Martin z Libyně 1418. V pozdějších dobách fara zdejší zanikla a osada zdejší připojena byla k faře ve Zdicích jako filiálka. Později byli tu administrátoři. O některých z nich, kteří zároveň spravovali faru v Bořku, zmínili jsme se již v dějinách této fary. R. 1711 byl tu administrátorem Martin Paroch, muž v každém ohledu řádný. Příjmy jeho byly skrovné; měl ť ročně platu 65 zl., štoly asi 25 zl. a tři sudy piva, stravu měl u patrona, jímž byl tehdáž rytíř z Greifenfelsu. Příbytek měl v domě, jehož polovice bylo obydlím jakéhosi krejčího. Školy v Tmani nebylo; v kostele předzpěvoval kterýsi zahradník. Věž farního kostela byla na spadnutí, takže bylo se obávati, aby pádem svým nerozbořila celý kostel. Později byli tu administrátory: Matěj Josef Cikán (Czikan), Ant. Sibeneicher, děkan Žebrácký 1736—7, Václav Moravec 1737-1749 (ten vytrpěl mnoho protivenství: jednou ztýrán byl od žida na osadě jeho bydlícího, jindy zase zlodějové zranili jej na hlavě; mimo to vystál mnoho v dobách válečných) a Martin Kinský 1749-77. R. 1777 povýšena byla zdejší administratura na faru.
Pořad farářů: Jan Nep. Fischer 1777-81, Václ. Prant. Matějka 1781-1805, Frant. Taxer 1805-6, Matěj Vilém Sequens 1806-22, Jan Henika 1823-27, Jos. Kebert 1827-8, Jos. Petr Kopal 1828—51, Frant. Havlíček 1851-80, dr. Jindř. Kubát 1880-85, Jos. Schneider 1885—94, Jiří Bayerle. Farář Matějka složil r. 1788 zpěv o životě sv. Jiří, jemuž farní kostel jest zasvěcen, „Jdi do školy statečnosti“; náklad na tisk nesl hrabě Bedřich Desfours, tehdejší patron kostela.

Farní kostel sv. Jiří stojí na návrší o samotě, asi 10 minut severovýchodně od Tmaně. Jest to jednoduché stavení s nízkou rozložitou věží v průčelí. R. 1729 dne 16. března vyloupen byl od svatokrádců. R. 1789 dal farář Matějka na kostele vymalovati sluneční hodiny od zběhlého v té věci obyvatele Berounského Jana

Engelbrechta. R. 1840 ukraden byl nejmenší zvon, zasvěcený sv. Františce Římské, vážící 200 liber, v ceně 160 zl. R. 1852 byl kostel opraven. Mimo jiné byly na průčelní straně věže nad vchodem umístěny dva obrazy na plechu malované od pražského malíře Hübnera: sv. Jiří a P. Maria s děťátkem. R. 1891 byly na hlavni věž i na vížku sanktusovou dány střechy v podobě jehlanců, kdežto dříve měly střechy báňovité; zároveň byl kostel uvnitř i zevně opraven. R. 1901 v noci na 1. květen vloupali se zlodějové do kostela, otevřeli tabernakl pákou a vzali monstranci a ciborium. R. 1906 obnoven byl hlavní oltář a dán naň nový tabernakl.

Zámecká kaple P. Marie Bolestné, jest zcela jednoduchá klenutá místnost v přízemí zámku. Nad oltáříkem jest obraz P. Marie Bolestné v obdélníkovém rámci. Po stranách oválné obrázky sv. Augustina a sv. Antonína Pad.

Na návsi jest pěkný kamenný kříž s kovovou sochou Ukřižovaného. Na podstavci čte se nápis: „Svatý kříži, spáso světa, budiž od nás pozdraven! Tys v oudolí strastných tíží k potěše postaven. Péčí žen Tmaňských zbudován 1899.“ Po stranách stojí na hranolových podstavcích pískovcové sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Vavřince z 18. století.

Od Tmaně k severozápadu spatřujeme vysoký zalesněný vrch zvaný Koukolova hora, a na něm zdá se nám, jako bychom viděli zříceniny nějakého hradu s okrouhlou věží. Přijdeme-li však blíže, shledáváme, že jest to veliká polokruhová kaple výklenková, zbudovaná na vysokém útesu skalním v bývalých lomech. Kaple ta vystavěna byla roku 1832 doktorem Antonínem Karlem Mudrochem, tehdejším majitelem panství Tmaňského. Ve výklenku na omítce bývala namalována obrovská postava žehnajícího sv. biskupa Blažeje. Z obrazu toho zbyly jen nejasné obrysy roucha, žehnající pravice a levice s berlou. Do omítky vyryta přečetná jména návštěvníků. Kaplička postavena jest z cihel a lámaného kamene. Výklenkem obrácena jest směrem k Tmani. Z výšiny, na níž kaplička stojí, otevírá se na všechny strany rozkošná vyhlídka.

Roku 1903 dne 5. července posvěcen byl nový kříž za obcí Lounínem, v místě zvaném „ve Světicích“. Dle podání starého byly sem pochovány mrtvoly těch, kteří zemřeli v době, kdy v Čechách zuřil mor, tak že prý celá obec Lounín vymřela až na jednu rodinu. Na kříži jest nápis: „Ke cti a chvále Boží postavila obec Lounín 1903.“

Příběhy české a moravské krajiny, II. díl, Marie Homolová a Robin Plzák, Nakladatelství BETA, 2006.

Nakladatelství BETA vydalo v roce 2006 druhý díl knížky Marie Homolové a Robina Plzáka nazvaný Příběhy české a moravské krajiny. Je to knížka malá svými rozměry, ale velká svým obsahem. Čtenáři jsou v ní pozváni do míst, která mají své kouzlo, tajemství, zajímavost, lidské drama či nabízejí pozoruhodné díl přírody. Čtyři zastávky poutavých vyprávění jsou v našem regionu. Asi nejzajímavější pro nás je kapitola věnovaná penězokazecké historii od Zlatého koně. Autoři nám připomínají některé pro nás dobře známé pověsti – včetně té, co nám vypravuje, že jméno obce Koněprusy údajně naznačuje, že se zde kdysi chovali prusé (rozuměj – bílé) koně z kategorie mimochodníků, z jehož stáda vyšel i Libušin bělouš, který její poselstvo dovedl k Přemyslu Oráčovi, a také slavný Šemík, jenž skokem z vyšehradské skály zachránil Horymírovi život. Další připomíná pohanskou kněžku Babu sídlící na hradě Kotýz, usazeném na vrcholku strmých skalních stěn při západním konci hřbetu Zlatého koně. Závěr vyprávění je věnován penězokazecké dílně objevené v Koněpruských jeskyních. Autoři nám připomínají, že objevení jeskyní v roce 1950 vypadalo jako překvapení, zdůrazňují však, že ve skutečnosti se dlouho tušilo, že tam dole něco je. Už v roce 1822 se v odborném archeologickém časopise psalo: „Vrch Zlatý kůň má

pozoruhodné jeskyně. Vede k nim chodba, která se zejména v deštivém počasí těší pozornosti pastýřů. Tato chodba se pozvolna zužuje až k malému otvoru, kterým se dá protáhnout do hlubších prostor v nitru vrchu.“ A o půl století mladší zpráva potvrdila, že ve zdejším podzemí zabloudil jakýsi student a zachránili ho až lidé, kteří se po jeho stopách vydali, vstup do jeskyní od Kotýzu pak zavalili. Kdo by se nechtěl spokojit pouze s vyprávěním o okolí naší obce, může se začíst do dalších třech vyprávění, v nichž se vydáme za Václavem Hrabětem do Lochovic, navštívíme barokní divy nedaleké příbramské Svaté Hory a budeme putovat z Berouna údolím Berounky, kde se zastavíme ve Zbečně a připomeneme si hry o knížecí životy. Každá kapitola je poutavě napsána a směle ji můžeme zařadit mezi ta díla, která odložíme teprve po přečtení celé knížky. Součástí každé kapitoly je mapka, v níž jsou zakresleny obce daného regionu a bohatá fotodokumentace, která z Příběhů vytváří spíše dílo encyklopedického charakteru, než jenom zajímavé vyprávění o historických událostech v různých místech Čech a Moravy za čas dávno minulých i těch nedávných. Rozhodně ji lze pouze doporučit k přečtení a poučení.

Putování bájnou krajinou. Otomar Dvořák, Velká kniha pověstí z Berounska a Hořovicka, Vydalo Knihkupectví U radnice v Berouně v květnu 2005 jako svoji 15. publikaci.
Obsahuje také pověsti vztahující se ke Kotýzu, Tmani, Suchomastskému potoku, Koukolově hoře a Lounínu.

Schematismus velkostatků v království Českém od J. Tittla. 1894. Tiskem a nákladem knihtiskárny Jos. Baštáře v Žižkově. V komisi knihkupectví Jos. Baštáře v Žižkově.

Strana 519:

Majitelé:	*Rudolf a Edvard Noltschové v Tmani.*
Velkostatek:	*Tmaň a Lounín (A).*
Okres:	*Beroun.*
Zámek s parkem:	*ve Tmani.*
Výměra:	*pole 396,28, zahrady 14,71, luka 28,57, pastviny s ovocnými stromy 52,25, pastviny 24,89, les 206,71, rybník 4,00, cesty a stavební místo 2,75, neplodná půda 10,97; úhrnem 741,13 ha (1287 jiter 1378 □^{0}).*
Dvory:	*Tmaň 401,10, Slavík 126,25, Lounín 47,07 a Málkov 166,61 ha jsou ve vlastní správě.*
Průmysl:	*pivovar, sladovna, lihovar a cihelna jsou v režii.*
Výrobky prodejné:	*pšenice, ječmen, cukrovka; částečně žito a brambory, 200 až 300 kusů tučných volů a něco skotu; pivo, líh a mléko.*
Katastrální čistý výnos:	*zl. 7276.*
Daň pozemková:	*zl. 1652.*
Poslední vklad z roku 1891:	*zl. 350.000.*
Správa velkostatku:	*v Tmani, pošta tamtéž, železniční stanice Beroun.*

P. t. páni úředníci:

- *Mellena Fr., správce velkostatku.*
- *Kříž J., lesní.*
- *Kollinger Matěj, vinopal.*
  Všichni v Tmani.

autor Jaroslav Horáček

NÁBOŽENSKÝ ŽIVOT V OBCI

Církev římskokatolická

Mše sv. v římskokatolickém kostele sv. Jiří ve Tmani se v prosinci 2021 nekoná!

S ohledem na těžko předvídatelný vývoj pandemie covid-19 budou případné akce konané o letošních Vánocích v kostele sv Jiří s dostatečným předstihem oznámeny způsobem v obci obvyklým.

Příští mše sv. se koná v lednu 2022 v normálním termínu – tj. čtvrtou sobotu v měsíci – **22. ledna 2022 v 16:30 hodin**.

Aktuální ohlášky nebo informace o mších sv. a o životě v Římskokatolické farnosti Žebrák najdete na webových stránkách www.farnostzebrak.cz .

Nejbližším místem, kde mohou věřící z Tmaně a okolí navštívit v Římskokatolické farnosti Žebrák každou neděli v 8:00 hodin ráno mši sv., je kostel Narození Panny Marie ve Zdicích.

autor Jaroslav Horáček

Církev československá husitská

Život v NO CČSH ve Tmani v měsíci listopadu:

- 1. neděle ADVENTNÍ 28. 11. 2021 od 16:00 – Bohoslužba

byla komorní a konala se v příjemně vytopené místnosti Rady starších ve Sboru Jiřího z Poděbrad.

- *1. adventní Bohoslužba v Koněprusích v Kapli Mistra Petra z Koněprus se konala v sobotu 27. 11. 2021 a sloužila sestra vikářka Mgr. Růžena Adamová. Děkujeme za krásné kázání a pohlazení po duši.*

Do konce roku pokračuje III. etapa repase oken v modlitebně. Děkujeme, že i ve složité době můžeme pokračovat v obnově Sboru.

Bohoslužby prosinec 2021:

3. neděle ADVENTNÍ 12. 12. 2021 od 16:00 – Bohoslužba Tmaň – Sbor Jiřího z Poděbrad
ŠTĚDRÝ DEN

24. 12. 2021 od 14:00 do 15:00 hodin BETLÉMSKÉ SVĚTÝLKO
Srdečně zveme na návštěvu vánočně vyzdobeného Sboru Jiřího z Poděbrad, domů si můžete odnést Světýlko z Betléma.

24. 12. 2021 od 24:00 hodin TRADIČNÍ PŮLNOČNÍ BOHOSLUŽBA s varhanním doprovodem housle - Štěpán Lauda- člen Symfonického orchestru Českého rozhlasu
(všechny Bohoslužby se konají při dodržení daných hyg. opatření)

25. 12. 2021 od 16:00 hodin – BOHOSLUŽBA v Koněprusích v Kapli Mistra Petra z Koněprus.

Milí přátelé, milé sestry a milí bratři,

Ráda bych Vám napsala pár řádků.
V adventním čase na prahu Vánoc, kdy víme, že Vánoce budou, ale jak a co bude dál, to je nám nejasné, zastřené mlhou, se pojďme připojit k těm, co jdou do Betléma.
Znali cíl a věděli, že musí splnit úkol, svou povinnost. Ale měli k tomu i úkoly jiné- lidské, rodičovské. A nad těmito všemi úkoly měli ještě úkol duchovní – připravit zázemí, připravit cestu, stát se aktéry při velkém zázraku.
Tušili by to kdy? Napadlo by je samotné, jakou důležitou úlohu budou někdy mít? Napadlo by také někdy někoho, že Král králů nebude ležet po zrození v drahých látkách v královském paláci? Co tím chci říci? Že právě ve chvíli, kdy se nám to nejméně hodí, kdy nic nenasvědčuje, že by se mělo stát něco krásného, neuvěřitelného, zázračného, ve chvíli, kdy podmínky nejsou nejlepší, co se zdálo stabilní hroutí se a padá, odchází, co by mělo zůstat, zlo se valí jako lavina a není tomu konce…
...rozzáří se Hvězda.
Ti, kdo čekali na znamení vyrazí za zázrakem, ti kdo spali a nečekali nic, jsou probuzeni a jdou zjistit, co se děje, ti co byli vyvoleni, děkují za dar, který jim byl dán a jejich srdce přetékají láskou, hojností a vděčností.
Láskou i vděčností mi přetéká srdce, když navštívím paní v domově. I přes své bolesti a hendikep se rozzáří, chytne mě za ruku a řekne : „Sestro!“
Díky Bohu, ještě jsme to stihly...
Jsme sestry a bratři v Kristu.
Cestou domů zamávám s úsměvem kolemjdoucím.
„Pokoj Vám...“
Na hřbitově položím kytičku a zapálím svíčku.
„Ach Bože, Ty víš...“
Doma pohladím děti po vlasech, když usínají s úsměvem zabořeným do polštáře.
„Díky Bohu za Vás, lásky moje.“
Zavolám rodičům. „Díky Bohu ještě nespí. Děkuji Vám.“
Pak na balkoně za tmy nadechnu a vydechnu chladivý vzduch. Odpouštím všem i sobě – co jsme si, to jsme si…
Pozdravím první hvězdu.
!Pane Bože, to je krása!“
To všechno jsi mi dal a já to převázala červenou stužkou svého srdce.
Nesu ten dárek k Tobě, zlehka zaťukám na dveře, o kterým jsi nám všem řekl, že existují a když budeme chtít, stačí zaklepat a vejít. Beru za kliku a vše se rozplývá ve velikém jasu.
„Tak tady jsi! Zdálo se to tak daleko a byl jsi tak blízko.
Kriste Ježíši, Světlo ze Světla, nemám co bych Ti dala, protože vše co mám, jsi Ty. Tu mě máš se vším tím, co jsem vzala s sebou. Mohu Tě obejmout? Že se ptám.“ Odkládám všechny dary, abych měla volné ruce. „Děkuji, že jsi přišel. Nebo jsem přišla já? To je jedno. Hlavně, že Jsi!“

Přeji Vám, milí přátelé, krásné a pokojné svátky vánoční,
zdraví a Boží láskyplné obejmutí každému.

Farářka Jana Šmardová Koulová

Dětské centrum světlušky

Při poslední listopadové schůzce jsme stihli napéct perníková srdíčka. Děkujeme všem dětem, které se zapojily a zpívaly koledy na připravovanou tradiční cestu se Světýlkem z Tmaně do Všeradic na rozsvěcení vánočního stromku. To se, bohužel, kvůli nemocnosti i opatřením, muselo zrušit.

Za děti a Světlušky děkujeme OÚ za možnost strávit čas na upraveném prostranství před Kulturním domem, se stromečkem a reprodukovanou hudbou a nové restauraci Kulturák děkujeme za občerstvení pro zahřátí.

Adventní neděle se vydařila i díky prvnímu sněhu, který padal s lehkostí a jiskřil stejně jako dětská radost z prvních sněhových vloček.

Dne 24. 12. od 14:00 do 15:00 můžete přijít do Sboru Jiřího z Poděbrad ve Tmani pro Betlémské Světýlko a vyslovit své tajné vánoční přání u Betléma.

Třeba se večer doma u stromečku vyplní…

Krásný, pokojný a radostný ADVENT VŠEM.

Milé děti, milé Světlušky i nesvětlušky KRÁSNÉ VÁNOCE! Zažijte neopakovatelné, tajemné Kouzlo Vánoc. Světlo Lásky, které prozáří tmu tmoucí, ať Vám svítí na cestu zimní krajinou i životem.

autor Jana Šmardová

Z DĚNÍ V OBCI

Základní škola a Mateřská škola Tmaň

Vážení čtenáři,
bohatou fotodokumentaci k níže popisovaným akcím a aktuální informace související s opatřeními souvisejícími s pandemií Covid-19 najdete na nových webových stránkách – www.skola-tman.cz

Mgr. Růžena Kybikásová – ředitelka ZŠ a MŠ Tmaň

Základní škola

V pondělí 1. listopadu naši školu navštívila paní Kvasničková z Autoškoly Zavadilka, která celé dopoledne věnovala tomu, aby si žáci pátého ročníku obnovili znalosti z dopravní výchovy. Záštitu nad tímto projektem mělo Ministerstvo dopravy. Žáci si prakticky vyzkoušeli např. viditelnost chodce na určitou dálku, ohleduplné chování všech účastníků provozu, které platí také pro cyklisty, probrali všechny důležité dopravní značky, zhlédli ukázky nebezpečných situací na vozovce. Na počítači si vyzkoušeli pravidla na křižovatkách, poté si křižovatky názorně předváděli – někdo byl automobil, někdo cyklista. Na závěr kreslili značky podle ústního zadání. Celé dopoledne si všichni bezva užili.

Ve středu 3. listopadu se uskutečnil ve třetí a čtvrté třídě dvouhodinový výukový program v rámci PRCH, který si pro děti připravil pan Jiří Sixta. Tématem byly „Vztahy ve třídě“. Každá třída měla svůj vlastní program, ale téma bylo společné. Třetí třída - nejprve se děti představily, povídaly si o tom, co mají a dělají rády, co je baví. Nastavila se pravidla kruhu a třídy, poté si zahrály několik zajímavých her např. Zrcadlo, aneb, co je na mně zajímavého - kreslily svůj vlastní portrét v zrcadle. Potom následoval rozhovor – Proč se posmíváme druhým. Velice zajímavá byla hra na

myčku, kde se každý stal součástí myčky, někdo dělal auto a ostatní se o něho starali – zjištění, co je mi příjemné a co ne. Na závěr následovalo shrnutí – co si zapamatujeme – Každý jsme jiný, jedinečný, neopakovatelný. Každému je příjemné něco jiného.

Čtvrtá třída – začátek byl stejný jako u třeťáků, potom následovaly hry, které byly přizpůsobeny jejich věku. Hra laťka - zaměřena na spolupráci. Lektor dvojici žáků vždy položil laťku na ukazováčky a žáci ji měli položit na zem. Všichni se shodli, že to bylo těžké a moc jim to nešlo. Další hra se jmenovala – Hádej, kdo jsem – děti seděly v kruhu a navzájem hádaly, koho představují pouze pomocí otázek a odpovědí ano - ne.

Obě třídy si celý program velice užili a odnesli si spoustu zajímavých zjištění nejen o sobě, ale také o svých kamarádech. Velké díky patří panu Jiřímu Sixtovi za úžasný a přínosný program.

Koncem měsíce listopadu proběhlo vyhodnocení celoškolního projektu, který byl realizovaný k 140. výročí otevření Národního divadla, zaměřený na poznávání kulturního dědictví naší vlasti. Z každé třídy byly vybrány tři nejhezčí práce, které postoupily do školního kola. Zde byla vybrána za každou třídu jedna úplně nejlepší práce, která postoupila do regionálního kola. Naši žáci se v tomto kole umístili na velice pěkných místech. Všichni účastníci byli odměněni diplomem, sladkostmi a drobným dárečkem.

Poslední listopadový týden se nesl v duchu adventních příprav. Ve všech třídách se pilně pracovalo, vyrábělo, aby se chodby i třídy krásně vyzdobily. Dětem se jejich práce velice zdařily.

autor Marcela Závorová

Mateřská škola

Adventní čas v mateřské škole

Všichni už se těší na ty nejkrásnější svátky v roce. Děti ze školky se nemohou dočkat, a tak se pilně připravují na Vánoce. Vyrábí, tvoří, zpívají koledy, učí se nové básničky a mnoho dalšího.

Děti, společně s paní učitelkami ozdobily vánoční stromeček, který je nyní ozdobou školkové chodby.

A nejen vánoční stromeček, chodbu zdobí i andílci, čertíci, Mikuláš a spousta sněhových vloček…

Zároveň pilně nacvičují na netradiční vánoční besídku, tentokrát konanou bez rodičů. Ti ale nemusí být smutní, dostanou totiž záznam z vystoupení dětí od Ježíška pod stromeček.

Všem přejeme krásné vánoční svátky, prožité s těmi nejbližšími, a do nového roku 2022 především hodně zdraví a lásky.

Kolektiv MŠ Tmaň

ZAČÍNÁ ADVENT

Advent – čas očekávání něčeho krásného, období předvánočního času, doba strávená v rozjímání o časech příštích i těch minulých. **ČAS** – každého z nás občas čas dohání nebo předbíhá, a pokud máme štěstí, podaří se nám čas využít do poslední vteřinky.

Letošní **čas adventní** se nese opět v duchu mimořádných opatření, která nepřejí času strávenému v pohodě s našimi nejbližšími a s našimi přáteli.

Poprvé jsme přerušili tradici společného rozsvícení adventního věnce a vánočního stromečku v loňském roce. Bohužel ani v letošním roce nebude tradiční zahájení adventu díky vydaným opatřením. Přejme si, aby se ono „mimořádné opatření“ nestalo „opatřením tradičním“, abychom se co nejdříve vrátili k životu, na který jsme zvyklí. Přejme si, aby naše děti i budoucí generace nebyly ochuzeny o „společenský“ adventní čas, který nás všechny přivádí do období Vánoc, nejkrásnějších svátků v roce nejen pro děti, ale také pro dospělé. Vždyť každý z nás dospěláků vidí ve svých vzpomínkách svoje dětské rozzářené oči před vánočním stromkem a hledající pod ním „onen nejlepší“ dárek, který si tolik přál.

Přeji všem, aby letošní čas adventu byl poklidný a dokázali jste využít každé volné chvilky pro ČAS strávený s rodinou a ve **ZDRAVÍ.**

Vánoční svátky ať jsou těmi nejradostnějšími a takovými, na které budete rádi vzpomínat.

Nový rok 2022 přeji nám všem, aby byl rokem zdravým, usměvavým a v mnoha ohledech úspěšným. Rokem, kdy se budeme setkávat s úctou k lidem, s úctou sami k sobě, s úctou k životu a mine nás lhostejnost, neomalenost a agresivita okolí. Ze srdce vám přeji - nejen v roce 2022 - hodně zdraví, štěstí, klidu, pohody, spokojenosti a radosti.

Růžena Kybikásová, ředitelka školy

POŠTA TMAŇ

V nejméně vhodnou chvíli, v čase předvánočním, kdy je pošta zahlcena vánočními zásilkami, jsme nuceni z důvodu nemoci řešit náhradní provoz pošty.

Bohužel, Česká pošta nám není schopna poskytnout pro toto období náhradní pracovní sílu a my nechceme, aby jste si pro své zásilky museli jezdit na jinou, Českou poštou určenou, náhradní výdejnu.

Proto se snažíme tento záskok vyřešit vlastními silami, z řad našich zaměstnanců. Jsme si vědomi komplikací, které tímto omezením pracovní doby pošty vznikají vám, ale i nám, přesto se domníváme, že se jedná o nejlepší kompromisní řešení. Děkujeme za pochopení…

POŠTA TMAŇ

Z DŮVODU NEMOCI OZNAMUJEME
DOČASNÉ **OMEZENÍ PROVOZU** POŠTY:

Pondělí	**8:30 – 10:00**	**15:00 – 17:00**
Úterý	**9:00 - 11:00**	
Středa	**8:30 – 10:00**	**15:00 – 18:00**
Čtvrtek		**13:00 – 15:00**
Pátek	**8:30 – 11:00**	

DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ

starosta obce

KULTURA

Naše nově otevřená restaurace „Kulturák“ se snaží v této složité době rozšířit své služby. **Nově proto nabízí i rozvoz jídel** k vám domů nebo na vaše pracoviště.

Pokud chcete dostávat pravidelně na váš mail informace o připravovaných akcích, novinkách a týdenních menu, stačí se zaregistrovat dle návodu v letáku…

KULTURÁK

DENNÍ NABÍDKA
STÁLÉ PŘEVÁŽNĚ ČESKÉ MENU
TÉMATICKÉ TÝDNY
JÍDLO S SEBOU
NOVĚ I ROZVOZ JÍDEL

4 druhy točeného piva

(Plzeň 12°, Kozel 11°, Gambrinus 10°, Volba sládka – měsíční speciál)

Rezervace a objednávky na telefonu

728 050 008

Chcete dostávat týdenní menu i ostatní informace na Váš mail ?

Stačí se zaregistrovat na našich stránkách restaurace
http://www.restauracekulturak.cz
v sekci „KONTAKT“

MOJE RESTAURACE

Více informací také na...
https://www.facebook.com/RestauraceKulturakTman/

RESTAURACE A HOSPŮDKY V DOBĚ COVIDOVÉ

Jedním z negativních jevů dnešní doby covidové, je postupný zánik restaurací a hospůdek v městech a především v malých obcích…

Při první vlně zkrachovalo zhruba **10% podniků**, teď to může být podle odhadů odborníků **až dalších 40%**...

Dohromady by se tedy dalo říci, že koronavirovou pandemii neustojí polovina podniků v České republice...

I JEDNO JÍDLO TÝDNĚ, NA KTERÉ **K NÁM ZAJDETE** NEBO **SI HO VYZVEDNETE** ČI SI HO OD NÁS **NECHÁTE PŘIVÉZT**, NÁM MOC POMŮŽE PŘEKONAT TOTO KRITICKÉ OBDOBÍ…

Na jaře se pak na Vás budeme všichni těšit i s novým venkovním posezením, včetně zázemí pro Vaše děti…

SPORT

Žákovský fotbal

První sezonu přípravek máme za sebou a my můžeme s radostí říct, že byla velmi úspěšná. Nejen že děti získaly respekt soupeřů, nové kamarády a spoustu dovedností, ale i my v trenérském týmu jsme na sobě zapracovali a všichni jsme absolvovali trenérský kurz Licence - C.

A co nás čeká dál?

Nyní jsme ve fázi zimní přípravy. Děti by neměly běhat jen za míčem, ale měli bychom u nich budovat především sportovní všestrannost, flexibilitu, myšlení a v tomhle věku podporovat jejich hravost.

Z toho důvodu se budeme přes zimní měsíce snažit, aby děti měly jednou týdně trénink, který bude rozvíjet jejich schopnosti v jiných disciplínách například: lezení, bouldering, gymnastika, atletika, kruhový trénink, judo apod.

Na startu nové sezony bychom rádi otevřeli další kategorii a to starší přípravku (ročníky 2012 a 2013).

I z toho důvodu nás čeká v jarních měsících fotbalový nábor do všech kategorií (ročníků 2012 - 2018) a s dětmi, které se k nám přidají rovnou vletíme do nové sezony plné turnajů a zápasů.

V červenci pro děti připravujeme fotbalové soustředění a jelikož práce s fotbalem je mnoho, tak rádi přivítáme nové tváře, které by rozšířily náš trenérský tým či nás podpořily jiným způsobem.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem lidem, kteří nás v průběhu roku podporovali a pomáhali nám splnit naše cíle. Především rodičům a dětem bez kterých by nic z toho nebylo možné!

Tým trenérů mládeže

Mužstvo dospělých zakončilo nevydařenou druhou polovinu soutěže nečekanou výhrou…

Ani šňůra čtyř porážek v měsíci říjnu nebyla konečnou tečkou černé série našeho týmu dospělých. První listopadovou sobotu přišel vrchol této neúspěšné série v podobě těžkého debaklu v Hostomicích (2:8).

O to s větším respektem a obavami jsme vyhlíželi poslední utkání podzimní části, kdy jsme na domácí půdě přivítali celek Všeradic, jednoho z favoritů a aspirantů na postup v letošním ročníku.

Fotbalová štěstěna se však tentokrát přiklonila více k našemu mužstvu a přestože jsme už ve třetí minutě zápasu obdrželi po již tradičním kolapsu obrany první gól, po zbytek utkání pak padaly branky jen do sítě soupeře. Převahu ve fotbalovém umění soupeře dokázali tentokrát naši hráči eliminovat velkou bojovností, a i když výsledek 4:1 byl pro hosty více než krutý, tři body zůstali tentokrát zaslouženě doma.

Podzim jsme tak uzavřeli vítězně a nezbývá než doufat, že na něj navážeme i v jarní části soutěže a že jako nováčkovi III. třídy se nám podaří udržet v této soutěži i do dalšího ročníku.

Tabulka soutěže mužů po podzimní části:

#		Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	SK Hudlice	13	13	0	0	55:17	**39**	21
2.	Ostrovan Zadní Třebaň	13	8	3	2	24:15	**27**	9
3.	FK Všeradice 1932	13	8	0	5	36:26	**24**	6
4.	TJ Sparta Podluhy	13	7	2	4	29:17	**23**	5
5.	FK Hýskov	13	6	5	2	27:15	**23**	2
6.	SK Slavoj Osek	13	6	3	4	41:36	**21**	-3
7.	AFK Loděnice B	13	5	3	5	48:32	**18**	3
8.	TJ Slovan Lochovice, z.s.	13	5	3	5	38:41	**18**	-3
9.	SK Hostomice p. Brdy	13	4	4	5	35:30	**16**	1
10.	TJ VČS Tmaň	13	5	1	7	27:26	**16**	-8
11.	SK Doubravan Újezd	13	3	3	7	26:43	**12**	-9
12.	TJ Baník Mořina	13	3	1	9	19:56	**10**	-11
13.	TJ Praskolesy	13	1	3	9	19:34	**6**	-15
14.	TJ Broumy	13	1	1	11	19:55	**4**	-14

INFO OBCE

Pohotovostní služby zubních lékařů

Pohotovostní služby zubních lékařů jsou **v prosinci 2021** zajišťovány na Berounsku a Hořovicku **v době od 08:00 – 11:00 hodin** takto:

Termín	Zubní lékař / adresa ordinace	Telefon
11.+12.12.2021	**Dr. Joukl Jan, Králův Dvůr, Průmyslová 614**	**728 349 403**
18.+.19.12.2021	**Dr. Tomková Martina, Beroun, Větrná 984**	**774 117 578**
24.12.2020	**Dr. Trtková Eva, Králův Dvůr, Průmyslová 614**	**602 448 894**
25.12.2021	**Dr. Valta Richard, Žebrák, Hradní 68**	**311 533 384**
26.12.2021	**Dr. Třesohlavá Magdaléna, Lochovice 308**	**723 556 474**
27.12.2021	**Dr. Veselá Vladimíra, Beroun, Švermova 1591**	**601 371 200**
28.12.2021	**Dr. Mynko Leonid, Beroun, Talichova 825**	**605 251 083**
29.12.2021	**Dr. Zaytsev Dmitry, Beroun, Havlíčkova 1832/3**	**727 836 818**
30.12.2021	**Dr. Asina Juliia, Beroun, Plzeňská 32/22**	**311 513 313**
31.12.2021	**Dr. Auštěda Josef, Broumy 73**	**311 585 165**
1.1.2022	**Dr. Besserová Jana, Beroun, Mládeže 1102**	**311 625 765**
2.1.2022	**Dr. Blechová Pavla, Karlštejn, Zdravotní středisko**	**311 681 533**

Zahradnictví Tmaň, ul. Profesora Krbce 64

Prodejní doba v prosinci 2021:
Prodej krmiva: pondělí až středa – zavřeno, čtvrtek + pátek 9:00-16:00 hodin, sobota + neděle zavřeno. Od 18. prosince 2021 do 6. ledna 2022 zavřeno.
Prodej vánočních stromků a vánočního zboží na plantáži u rybníka směr Chodouň bude od pátku 3. prosince 2021 do čtvrtka 23. prosince 2021 od 8:30 hodin do 16:00 hodin každý den včetně víkendů.
Prodáváme krmné směsi značky Versele Laga (Belgie) a Fink Nezvěstice pro králíky, nosnice, kuřata, kachny, kachňata, krůty, koně aj. Prodej doplňků výživy a vitamínů pro zvířata, prodej lizu, sušeného mléka pro jehňata a kůzlata, prodej granulí pro psy a kočky, napáječky a krmítka. Prodej krmiva a potřeb pro chov holubů.
Další podrobnosti, včetně fotogalerie nabízených produktů, najdete na webových stránkách Zahradnictví Tmaň: **www.zahradnictvitman.cz .**

Děkujeme všem našim zákazníkům za jejich návštěvu a nákupy v Zahradnictví Tmaň v roce 2021 a přejeme jim a jejich rodinám příjemné prožití svátků vánočních a hodně zdraví, štěstí a životní spokojenosti v Novém roce 2022!

***OBZOR* – informační časopis Obce Tmaň.**
Registrováno na Ministerstvu kultury ČR – evidenční číslo: MK ČR E 10531
Vydává Obecní úřad Tmaň, IČO: 00233901. Internetové stránky: www.obectman.cz .
Adresa redakce: Obecní úřad Tmaň, 267 21 Tmaň. E-mail: ou@obectman.cz .
Nepodepsané příspěvky připravil redakční kolektiv ve složení:
Frühling Jaromír, Horáček Jaroslav, Vinšová Petra, Rysová Kateřina, Soukupová Jiřina.
Redakční uzávěrka vždy 20. na příští měsíc.
Toto číslo vyšlo 7. prosince 2021 Cena výtisku – 5 Kč,-